

Kære Annette, kære medlemmer

I dag skal vi gøre noget, vi ikke gør så tit. Vi skal udnævne et æresmedlem af Senfølgerforeningen. Nemlig Annete Rasmussen.

Mange af jer kender sikkert REHPA. Det ligger jo lige om hjørnet herfra.

Nogle af jer har måske selv været på rehabiliteringsophold der og fået viden og konkrete redskaber til at håndtere smerter, træthed, søvnproblemer, kognitive vanskeligheder eller de psykiske og eksistentielle følger af kræft.

Men REHPA er meget mere end det ophold, den enkelte deltager får, og det er i høj grad takket være det arbejde, Annette har stået i spidsen for.

REHPA er et nationalt videntcenter med en forskningsklinik. Her kobles deltagernes erfaringer og data med forskning.

Som klinisk leder har Annette siden 2017 stået i spidsen for at omsætte denne viden til metoder og materialer, som fagpersoner i kommuner og regioner kan bruge i deres arbejde med rehabilitering og palliation.

Derfor kommer erfaringerne fra Nyborg langt flere til gavn end dem, der selv får tilbudt et ophold.

Hendes arbejde har også rakt ud over REHPA. Hun har været med til at etablere og drive flere nationale faglige netværk.

Her mødes fagpersoner fra landets senfølgeklinikker, fra kommunal rehabilitering, palliation og kræftrehabilitering for unge voksne.

Og her bliver viden og praksis delt på tværs, så vi der sidder her, kan modtage hjælp der både er af højere kvalitet og mere ensartet geografisk.

Vi har gennem årene samarbejdet med Annette og REHPA om blandt andet netværket for senfølgeklinikker og ved mange arrangementer for fagpersoner.

I de samarbejder har Senfølgerforeningen været velkommen, og vores viden som patient- og borgerrepræsentanter er blevet taget alvorligt.

Jeg husker, da jeg for nogle år siden første gang fik lov til at deltage i netværksmøderne som patient- og borgerrepræsentant. Det var som observatør. Jeg måtte altså gerne være der, men ikke nødvendigvis sige noget.

Heldigvis gik der ikke lang tid, før det også blev helt i orden, at jeg talte på vegne af jer. Det lyder måske som en lille forandring. Men det er forskellen på at være til stede og at have indflydelse.

Og i foråret spurgte Annette, om jeg ville være med i planlægningsgruppen for netværket for senfølgeklinikker.

Fra at være observatør til at være med ved bordet, når programmet bliver lagt. Det var en stor ære for mig. Og det viser, at brugerperspektivet hos Annette ikke kommer ind til sidst. Det er med fra begyndelsen. På det punkt er hun også på forkant.

Når bestyrelsen har valgt at udnævne Annette til æresmedlem, er det derfor en anerkendelse af en indsats, som mange af vores medlemmer direkte eller indirekte har fået glæde af.

Og Annette, det er også en tak til dig personligt. Du har været med til at gøre kræftsenfølger til et fagligt område, der bliver undersøgt, beskrevet og taget alvorligt.

Du har omsat viden til konkret hjælp og skabt forbindelser mellem mennesker med kræftsenfølger, klinikere, forskere, kommuner og hospitaler.

Du har arbejdet utrætteligt, både fagligt og politisk, for at mennesker kan få hjælp til at få hverdagen til at fungere og bevare livskvaliteten i et liv med og efter kræft.

Du er nu gået på pension fra REHPA, men du er heldigvis ikke færdig med området. Vi glæder os til at bevare kontakten og fortsætte samarbejdet med dig i mange år.

Derfor er det mig en stor glæde på Senfølgerforeningens vegne at udnævne dig, Annette Rasmussen, til æresmedlem af Senfølgerforeningen.

Tillykke, Annette, og tak.

/Charlotte Hammer, 29.8 2026